

SACRAE SCRIPTURÆ.

61

HIERONYMUS.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

¹ DASSEM, urbs Assyriorum
nobilis, quam exstruxit Assur inter
Niniven & Chalad.

Δασέμ, πόλις Ασσυρίων μεγίστη,
τὸν φυσόδημον Ασσούρ, ἀνάμεσον Νι-
νινῆς καὶ Χαλέχ.

DASEM, civitas Assyriorum
maxima, quam exstruxit Assur in-
ter Ninivem & Chalech.

DATHEMAM, arx & propugnaculum in Galaaditide, 1 Machab. v. 15. 9.

DEBBASETH. Vide paulo ante DASBAD.

DEBERA, in terminis tribus Judæ Aquilonaribus, Jos. xv. 15. 7.

² DEBLATAIM, in terra
Moab, sicut scribit Hieremias.

Δεξιλαθαιμ, εἰν γῇ Μωὰβ, ὡς
Ιερεμίας.

DEBLATHAIM, in terra Mo-
ab, ut (scribit) Hieremias.

DEBLATHA, Ezech. vi. 15. 14. urbs in extremis Judææ finibus, et si ubi fuerit non satis uspiam ex-
plicatum sit; nisi fortè eadem sit quæ Deblathaim in confinio Israëlitarum & Moabitarum. Significat hæc
vox palatham, seu massam caricarum, vel ficorum.

DEBLATHAIM. Vide paulo ante DEBLATAIM.

³ DEBON, quæ & Dibon in
solitudine castra filiorum Israël. Est
& alia Dibon villa pergrandis jux-
ta Arnonem, quæ cum prius fuisset
filiorum Moab, & post eam Seon rex
Amorrahæorum jure belli tenuisset, à
filii Israël capta, atque possessa in
partem venit tribus Gad. Meminit
hujus Hieremias, & Iasias in vi-
sione contra Moab.

Δαβὼν, ἡ Διβὼν, ἐπὶ τῆς ἐρήμου
σταθμὸς τῶν υἱῶν Ισραὴλ. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλη εἰς ἔτι νῦν κάμη παμμεγέθεις
παρὰ τὸν Αἰρωνὸν, ἦν τὸ παλαιὸν σῆ-
σαν τῷ υἱῷ Μωὰβ, καὶ μετὰ ταῦ-
τα Σηὼν, τοῦ Αμορραῖος, οἱ υἱοὶ Ισ-
ραὴλ ἀπέλαθον, καὶ γέγονε φυλῆς
Γάδ. Μέμνηται δὲ ἀυτῆς Ησαΐας ἐν
ὅρᾳ τῆς κατὰ τῆς Μωαβίτidos, καὶ
Ιερεμίας.

DABON, seu Dibon, in soli-
tudine mansio filiorum Israël. Est
& alius hodie vicus prægrandis ul-
tra Arnonem, qui cum fuisset olim
filiorum Moab, deinde Seon Amor-
rhæi, eam filii Israël receperunt,
fuitque tribus Gad. Meminit ejus
Iasias in visione contra Moabit-
dem, & Hieremias.

⁴ DEBONGAD, filiorum Israël
castra.

Δαιβὼν Γὰδ, σταθμὸς τῶν υἱῶν
Ισραὴλ.

DÆBON GAD, castra filiorum
Israël.

⁵ DECAPOLIS, sicut in Euangeliis
legimus. Est autem regio de-
cem urbium trans Jordanem cir-
ca Hippum, & Pellem & Gada-
ram.

Δεκαπόλις, ἐν εὐαγγελίοις. Ἐντη-
στὸν δὲ ἐπὶ περαιῶν καιμένη ἀμφὶ τὸν
Ιππὸν καὶ Πέλλαν καὶ Γαδάραν.

DECAPOLIS, in Euangeliis.
Hæc est in ulteriori parte (Jordanis)
sita circa Hippum, Pellam, & Ga-
daram.

NOTÆ.

1. Hæc est illa urbs haud dubie, quam Assur, seu Ninus dicitur
aedificasse, Gen. 10. v. 12. quæ in versione nostra appellatur Resen,
quomodo etiam legitur in Hebræo 13: Septuaginta Interpretes
videntur legisse primo elemento ἦ in ἦ commutato Dafen vel Dafem;
at hic geminato S Dafem. Pro Chalad autem legendum Chalach, ita
enim in Hebræo & Septuaginta Interpretibus appellatur: in versione
nostra Chale. Hanc autem Resen plene existimo in Mesopotamia
fuisse; habes enim apud Ptolomæum in ea regione urbem Rhesena, &
alteram Rhesina, planèque locus ille hisce urbibus aedificatis congruit.
BONFRERIUS.

2. Hujus, quæ Deblathaim in versione nostra dicitur, fit mentio
apud Hieremiam Cap. 48. v. 22. in prophetia adversus Moab. Signi-
ficat autem Deblatha palatham, & Deblathaim geminas palathas, seu
duas massas caricarum; fortè quid gemina esset civitas, & utraque
oblongiore haberet formam quadrangularem, qualis est in lateribus,
& olim erat in palathis. De palathis dicemus pluscula, 1 Reg. 25. v.
18. IDEM.

3. Dibon in versione nostra ubique appellatur, sed locus, in quo
fuerunt castra filiorum Israël in solitudine, seu una mansio, non
Dibon, sed Dibongad appellatur, de quo proximè dicitur. Altera ve-
rò Dibon juxta Arnonem sibi commemoratur in Scriptura: & qui-
dem Num. 21. v. 30. indicatur quantum regionis abstulerint Amorhei
Moabitæ, ab Hesebon scilicet usque Dibon, Hesebon quidem versus
partem Borealem, Dibon versus partem Australiem. Eadem postea vel
in tribu Ruben fuit, ut Jof. 13. habetur, vel in tribu Gad, ut indi-
catur Num. 32. vel potius in utriusque tribus confinio, ob idque u-
trique tribui adscribitur. Videtur rursus postea Moabitarum fuisse,
occasione, ut dixi, migratione decem tribuum, ut perspicue colligi pos-
tum ex Ias. 15. & Hierem. 48. Fuit & alia Dibon in tribu Juda, cu-
jus fit mentio 2 Esdræ 11. v. 25. IDEM.

4. De hac filiorum Israël in deserto mansione habes, Num. 33. v.
45. sed in versione nostra Dibongad dicitur. IDEM.

5. Hujus fit mentio Matth. 4. Marci 5. & 7. Quænam & ubi ista
fuerit Decapolis non omnino inter auctores constare video: nam Hier-
onymus hic eam trans Jordanem collocat, & favet Marcus Cap. 5.
ubi fugata à Christo legione Dæmonum, immissoque in porcos, qui
omnes abierunt in mare præcipites, is qui à Dæmonibus liberatus fue-
rat prohibitus est à Christo ne ipsum sequeretur, iussusque est ad suos
ire, & prædicare quantum à Deo beneficium accepisset: at mox is

dicitur cœpsisse prædicare in Decapoli quanta sibi fecisset Jesus. Ru-
sum certum est ex Josepho in vita sua Decapolim comprehendisse par-
tem Trans-Jordaninæ regionis: nam quæ Justus dux quidam hostili-
ter graffatus geslerat apud Hippenos & Gadarenos, ut refert ipse ini-
tio vita sue, eadem postea sub finem vitæ dicit in Decapoli gesta fu-
sse. Nihilominus statuendum est non sola Trans-Jordanina regione
Decapoleos fines comprehensos fuisse: videturque id indicari non
obscurè Marci 7. v. 31. ubi Jesus exiens de finibus Tyri venit per Si-
donem ad mare Galileæ inter medios fines Decapoleos. Addo satis
constare Josephi testimonio Scythopolim, quæ cis Jordanem erat u-
nam è Decapoli civitatem fuisse; sic enim ipse de ea Lib. 3. Belli Cap. 16.
Hæc autem civitas Decapoleos maxima, & Tiberiadi vicina est. Ita
Decapolim describit Adrichomius: Decapolis, id est, decem civitatum
regio, in Euangelica historia celebris, quæ à decem principaliis urbi-
bus, quibus præter multas alias ea regio maximè fulget, Graeco voca-
bulo nomen accepit. Longitudo ejus triginta milliaribus, latitudo
autem paulo minor censetur: à Septentrione Libanum montem & Da-
mascum, ab Occidente Sidonem urbem, à Meridie civitatem Bethsan,
quæ & Scythopolis appellatur, fines habet: ad Orientem verò trans Jord-
anem & mare Galileæ ultra Gadaram, Hippum, & Pellem sepe
extendit. Subdit verò quænam sint decem illæ urbes, à quibus Deca-
poleos nomen impositum sit: Porro civitates, à quibus regio Deca-
polis dicta est, hæc censentur: Cäsarea Philippi, Ajor, Cedès Nephtali-
lim, Sepher, Corozaim, Capharnaum, Bethsida, Jotapata, Tibe-
rias, & Bethsan, quæ alias Scythopolis. Ita ille, qui si antiquorem
aliquem protulisset, qui hasce urbes Decapoli comprehensas fuisse di-
xisset, rem magnam fecisset, fidemque majorem sibi conciliasset.
Porro is ita usque Damascum, Sidonemque Decapolim extendit, ut
tamen eas videatur excludere: alias enim quæ ratio est cur si illæ
Decapoli comprehendentur, cum eæ nobilissimæ essent civitates, in
decem urbium numero non censerentur? Plin. Lib. 5. Cap. 18. qui
etiam hoc notat non esse eamdem de hac Decapolitana regione om-
nium opinionem, plures enumerat ab Adrichomio diversas, interque
ceteras etiam in Decapoli Damascum & Philadelphiam comprehen-
dit. Porro omnes decem plurium opinione has facit, Damascum,
Opoton, Philadelphiam, Rhaphanam, Scythopolim, Gaddaram,
Hippon Dion, Pellam, Galasam, (fortè legendum, Gerasam) Ca-
nathan. E quo numero quatuor primæ extra Israëlitarum regionem
confitæ videntur, Damascus & Opoton in Syria Damascena, Phi-